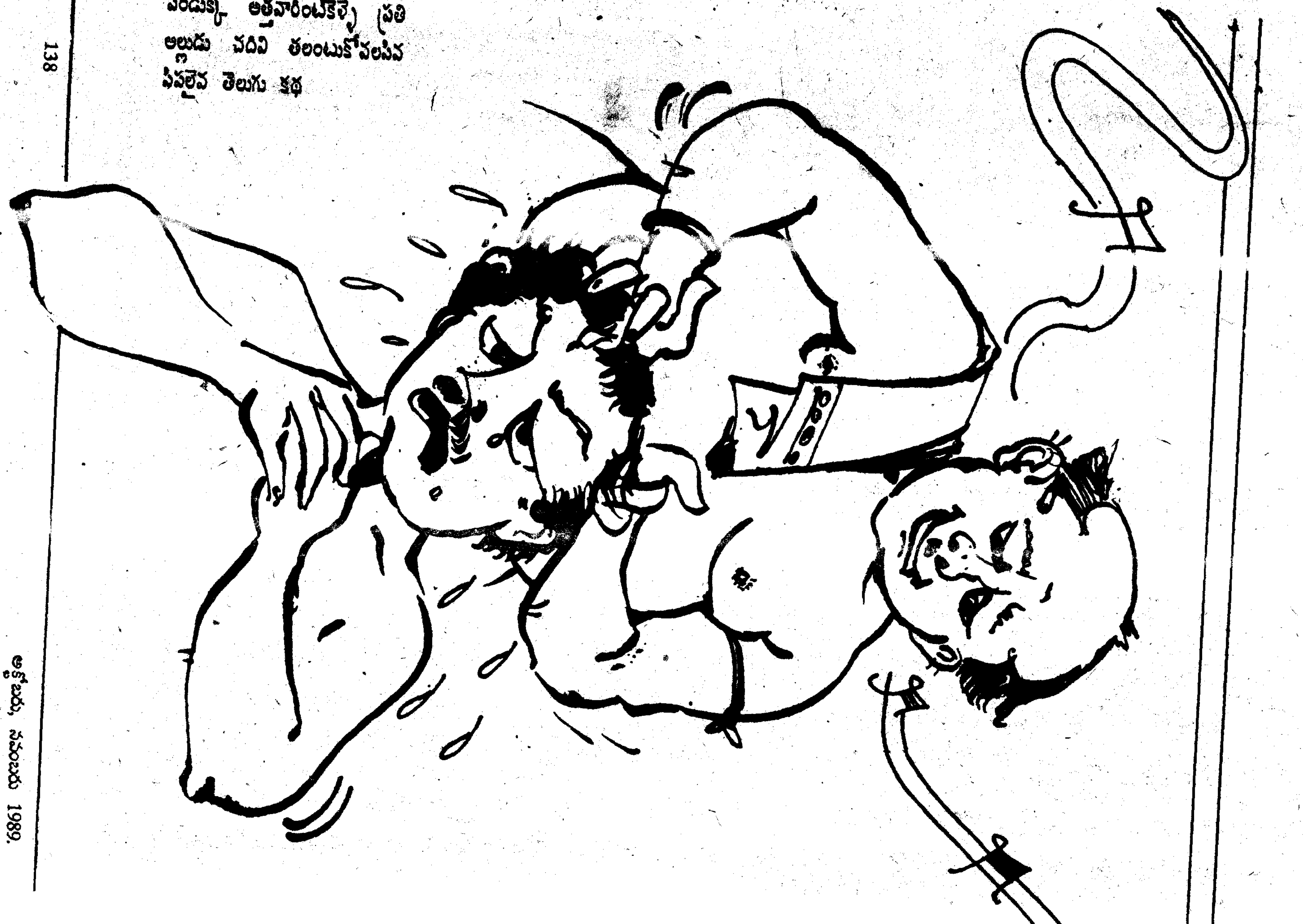

పండుక్కి అత్తవారింటికెళ్ళే ప్రతి
అల్లుడు చదివి తలంటుకోవలసిన
పిష్లైన తెలుగు కథ

తలంటు

ఆర్. ఎస్. హైమవతి

...ధి పెళ్ళైన కొత్త దీపావళి. పండగకి మా నాన్నగారు 'ఉభయులు తప్పక పండగకి రావలసింది' అంటూ ఉత్తరం రాశారు.

ఇకనేం మా వారు కొత్తల్లుడు కదా మామగారు ఇవ్వబోయే కానుకలు, సూటిగ్రా ఊహించుకుంటూ ప్రయాణమయ్యారు నాకూ అప్పటికే అమ్మ, నాన్నలు, అన్నలు వదినెలు అందర్నీ వదిలి ఆరునెలలు దాటడం వల్ల వెళ్ళి చూడాలని ఉత్సాహంగా ఉందనుకోండి. అది వేరే విషయం.

ఆయనకి ముందుగా శలవు పెట్టడానికి వీలు కాలేదు. అంచేత ముందు రోజు కూడా ఆఫీసుకి వెళ్ళి సాయంకాలం గంట పర్మిషన్ అడిగి వచ్చారు. నేను ముందుగా సర్దిపెంచిన సామాను పట్టుకుని ఒక గంటలోపల బయల్దేరి పోయాం.

*   *   *

తెల్లవారిగగానే మమ్మల్ని అన్నయ్య కూతురు ఉమ చూసి అక్కడినుంచే గట్టిగా ఓ కేక పెట్టింది. "అత్త, మామ గారు వచ్చేశారోచ్!" అంటూ.

పెళ్ళయిన ఆరునెలల తరువాత మొదటిసారిగా పుట్టింటికి రావడంతో అందరికీ నేనెలా ఉన్నానో చూడాలని ఉంది కాబోలు. అంతా వీధిలోకి పరుగెట్టుకు వచ్చారు. అన్నయ్యలు సామాన్లు అందుకున్నారు నవ్వుతూ. వదినెలు "ఏమ్మా? బాగున్నావా?" అంటూ పలకరించారు. అమ్మ "ఏమిటే అమ్మడూ! అలా చిక్కిపోయావు! నెల తప్పలేదు కదా?" అంది

పక్కనే ఉన్న మా వారు నవ్వుతూ "మీ అమ్మాయికి నెల తప్పలేదు గాని, అప్పుడప్పుడు మతి తప్పుతూ ఉంటుంది" అన్నారు. "చాల్లెండి నిజమే అనుకోగలరు". అన్నాను నేను నవ్వుతూ అన్నయ్యలు, వదినెలు నవ్వేశారు.

కుశల ప్రశ్నలు అయ్యాక అమ్మ వంటింట్లోంచి అరిచింది:

"ఒసేయ్ అమ్మడూ! మీ ఆయన, నువ్వు నిన్న ఏవేళప్పుడు తిన్నారో ఏమిటో! రెండు పెసరట్లు, ఉప్మా తినేసి స్నానాలు చేయండి. అల్లుడు గారికి తలంటడానికి దీనబంధు రెడీగా ఉన్నాడు. ఈ లోపల నువ్వు తలంటి పోసుకో! కుంకుడుకాయలు, పసుపు, పిండి, వేడినీళ్లూ అన్నీ రెడీగా ఉన్నాయి" అంది అమ్మ ఏకధాటిగా!

మావారికి ఈ హడావుడి అంతా ఏం అర్థం కాలేదు. ముందునించీ సిటీలో పుట్టి పెరిగిన ఆయనకి షాంపుతో నాజూగ్గా తల రుద్దుకోడం అలవాటు: కాని, కొత్తల్లుడు కదా! తనకి తెలియనట్టు ఉంటే బావమరుదులు ఆక్షేపిస్తారో, మావగారు ఈ మాత్రం తెలియదుటయ్యా! అని నవ్వుతారో, అని భయం. అందుకే, బిక్కమొహం పెట్టుకుని మెల్లిగా నన్నడిగారు.

"తలంటడమంటే ఏమిటి? దీనబంధు నన్నేం చేస్తాడు? పిండి, పసుపు, కుంకుడుకాయలు ఎందుకు?" అని.

నాకు ఆయన మొహం చూస్తే జాలి వేసింది. ఓవైపు నవ్వొస్తోంది. నవ్వు నాపుకుంటూ "దీనబంధు మంగలివాడి పేరు. మా ఇంట్లో పండగలప్పుడు అన్నయ్యలకీ, నాన్నారికీ వాడే తలంటి పోస్తాడు. తలంటమంటే తలకి, వంటికి బాగా నూనె రాసి రుద్దుతాడు. నలుగు పెడతాడు. పసుపుమాత్రం మీకు కాదులెండి. మిగిలినవి మాత్రం మీకు నాకు ఇద్దరికీ" అన్నాను మెల్లిగా.

మావారికి ఆ మంగలి వాడు తననేం చేస్తాడోనని భయంగావుంది. ఆ భయంతో ఆయన తనకిష్టమైన పెసరట్టు కూడా తృప్తిగా తినలేకపోయాడు. ఎలాగో టిఫిన్ అయిందనిపించేసరికి మా అన్నయ్య- "బావగారూ! ఇప్పటికే పొద్దుపోయింది. మా అందరి తలంట్లూ అయిపోయాయి. ఇక మీరు రండి" అన్నాడు.

మావారు మరీ దిగాలు పడిపోయారు.

"పోనీ, మా ఆయన వాడిచేత చేయించుకోరు. ఆయనే రుద్దుకుంటారని చెప్పనా?" అడిగాను.

"వద్దులే! ఈ అల్లుడికేం తెలియదని మీ వాళ్ళు అదోలా చూస్తే నేను సహించలేను. అందుకే ఎలాగో భరిస్తాను" అన్నారు తువ్వాలు చుట్టుకుంటూ.

అప్పటి మా వారి పరిస్థితి ఆపరేషన్ థియేటర్లో బల్ల ఎక్కే పేషెంట్ పరిస్థితిలా ఉంది. నాకు నవ్వు ఆగడంలేదు. నవ్వితే మావారు తిడతారని భయం. అందుకే ఆపుకుంటున్నాను.

"రండి బాబూ!" అంటూ దీనబంధు మా వారిని నూతిదగ్గిర చప్టామీద కుర్చీపీట వేసి కూర్చోపెట్టాడు. ఆయన తల ఇటూ, అటూ ఒంచి చెవుల్లో నూనె పోశాడు. కంట్లోకి షాక్ తగిలినట్లయ్యేసరికి మావారు 'అమ్మ' అన్నారు.

"ఏమైంది బాబూ? ఏమైంది?" అన్నాడు దీనబంధు.

"కంట్లోకి ఏదో వచ్చిందయ్యా బాబూ!" అన్నారు మావారు ఏడుపు మొఖం పెట్టి.

"అదాండీ! అదేంటి బాబూ! చెవుల్లో నూనె పోస్తే కంట్లోకి రాదేటండి మరి" అన్నాడు వాడు ఈ మాత్రం తెలియదా? అన్నట్టుగా.

వీడు తనని ఏమీ తెలియని వెధవకింద జమకట్టేస్తున్నాడు. లాభం లేదు. వీడేం చేసినా ఓర్పు వహించాల్సిందే! అని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నారులా ఉంది. పైకి ఏమీ అనలేదు. దీనబంధు పురిపెడు నూనె తీసుకుని నెత్తిమీద పోసి అంటడం ప్రారంభించాడు.

రెండు చేతులతోనూ వాడు నెత్తిమీద టప టపా శబ్దం చేస్తూ కొడుతుంటే మావారి బాధ చూడాలే గాని చెప్పనలవి కాదు.

పైకి అరిస్తే అందరూ నవ్వుతారేమోనని భయం. అలవాటు లేని తలంటి అతడు తల అదిరేటట్టు అంటుతూ ఉంటే కళ్ళల్లోంచి నీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. తలమీంచి కారుతున్న నూనెతో పాటు నీళ్లుకూడా కలిసిపోతున్నాయి.

నేను ఆయన బాధ చూడలేక "ఏయ్! దీనబంధూ! ఆపవయ్యా! చాల్లే! ఇంకరుద్దేశెయ్యి! ఆయనకి అలవాటు లేదు" అన్నాను.

"అదేంటండి? మన అయ్యగోరు, చినబాబుగోరు, పెదబాబు గోరు, అరగంటసేపు అంటించుకుంటారు. మరి అల్లుడి గారికి కనీసం పది నిముషాలైనా అంటద్దేంటండి?" అంటూ వాడు పదిపదిహేను నిమిషాలు తల అంటాడు. తరవాత ఒళ్లు పట్టడం ప్రారంభించాడు. ఒంటి మీద నూనెరాసి ఒళ్లు పడుతూ (చేతులూ కాళ్లూ కండరాలు బాగా కదిలేటట్టు చేస్తారు.) ఉంటే ఆయన వీడు తనకాళ్లు,చేతులు ఎక్కడ విరిచేస్తాడోనని భయపడిపోయారు. అదో పదిహేను నిముషాలు జరిగాక పిండి రాసి నలుగు పెట్టాడు. అది మరో పదిహేను నిముషాలు. తరవాత కుంకుడుకాయ నురుగు పోసి తల రుద్దాడు. ఆ నురుగు అలవాటు లేని మా వారికి కంట్లోకి, ముక్కుల్లోకి, నోట్లోకి దూరిపోతున్నట్లయి ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోయారు. తరవాత వేడివేడినీళ్లు పోశాడు. గోరువెచ్చని నీళ్లు తప్ప

కానిస్టేబుల్ కొడుకు

"మాష్టారు! ఈ క్రీము వాడుతుంటే నన్ను [illegible] చెప్పారు [illegible]

"వాడు కానిస్టేబుల్ కొడుకయ్యా! అలాగే అంటాడు [illegible]" [illegible] మాష్టారు.

– [illegible] ([illegible])

ఎక్కువ వేడి నీళ్లు పోసుకోలేని ఆయన ఆవేడికి తట్టుకోలేక "అమ్మో! బాబోయ్!" అని అరవడం మొదలెట్టారు.

మా అన్నయ్యలు ఒకటే నవ్వు. "ఎక్కువ వేడిగానేవు బాబూ!" అంటూ వాడు పోస్తూనే ఉన్నాడు. తరువాత మరోసారి సున్నిపిండితోనూ, మరోసారి కుంకుడుకాయ నురుగుతోనూ ఒళ్లు రుద్ది, మరో రెండు బిందెల నీళ్లు పోసి అప్పుడు తల ఒళ్లు తుడుచుకోమని వాడు వెళ్లాడు.

యమలోకం వదిలి స్వర్గంలో అడుగు పెట్టిన జీవుల్లా మావారు ఆ గండం నుంచి (ఆయన దృష్టిలో) బైటపడ్డారు.

వస్తూనే నావైపు నమలకుండా మింగేట్టు చూశారు.

"ఏమైంది?" అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఇంకా ఏమవ్వాలి? తల దిమ్మెక్కిపోయింది. చేతులూ కాళ్లూ పట్టు తప్పుతున్నాయి. ఒళ్లు తేలిపోయింది. సొకేదో అయిపోతోంది" అన్నారు కొంచెం గట్టిగానే!

ఆ మాటలు మా చిన్నన్నయ్య విన్నాడు. "అలాగే ఉంటుంది. మేం ప్రతిపండగకీ ఇలాగే తలంటించుకుంటాం" అన్నాడు నవ్వుతూ. అన్నయ్య చూడకుండా ఆయన పళ్లు పటపటా కొరుక్కున్నారు. ఇంతలో అమ్మ వంట రెడీ అయింది. అన్నానికి రండి అంది. కొత్త అల్లుడు వచ్చారని అమ్మ రెండుకూరలు, రెండు స్వీట్లు, రెండుహాట్లు, అప్పడాలు, ఒడియాలు, పచ్చడి, ఊరగాయ పులుసు అన్నీ చేసింది.

రుచిగా ఉండడంతో అన్నీ గబగబా తినేశారు మావారు. ఇక గదిలోకి వచ్చి మంచం మీద పడకేశారు. పొద్దున్న పదకొండు గంటలకి పడుకున్న వారు సాయంకాలం ఆరు గంటల వరకూ లేస్తే ఒట్టు.

అందరూ ఏమైనా అనుకుంటారని ఆ పండగ రెండు రోజులూ నవ్వుతూ గడపేశారు. మా ఊరు వచ్చేశాం.

మా నాన్నగారు మళ్లీ ఏ పండగకైనా రమ్మని రాస్తే చాలు. మా వారి గుండెలు ఆ జ్ఞాపకంతో దడదడా కొట్టుకుంటాయి.

"బాబోయ్! నేను ఏ పండగకీ మీ ఊరు రాను. మీ దీనబంధు నన్నా దీనబంధు దగ్గిరికి పంపేస్తాడు" అంటారు పైకి చూపిస్తూ.

కోటి విద్యలు!!

మెడిసిన్‌లో సీటు సంపాదించుకోడానికి యివ్వుడు యువతీ యువకులకు ఏ చర్యలకైనా పూనుకోవలసి వస్తున్నదంటే అతిశయోక్తి కాదు! కోయంబత్తూరుకు చెందిన ఓ యువతి ఓ చిట్కా కనిపెట్టి మెడిసిన్‌లో సీటైతే సంపాదించింది. కాని డాక్టరు కాలేకపోయింది.

ఇరవై రెండు సంవత్సరాల ప్రేమానంది మెడిసిన్‌లో సీటుకోసం ఓ విధవరాలుగా మారిపోయింది. తాను విధవరాలినని సర్టిఫికెట్‌ను కూడా సంపాదించింది. ఈ సర్టిఫికెట్ ఆధారంగా ఈవిడకు కోయంబత్తూర్ మెడికల్ కాలేజీలో సీటు దొరికింది. కాని తాను బ్రతికుండగానే తన భార్య విధవరాలునని చెప్పుకోవడం తన భర్తకేమీ నచ్చలేదు. అతనికి ఎంతో కోపం వచ్చేసింది. అతను వెంటనే కాలేజీ అధికార్లకు ఈ విషయం తెలిపారు. అయితే ఆవిడ మాత్రం సీటు కోసం పట్టుబట్టింది. వ్యవహారం కోర్టు దాకా వెళ్లింది.

తాను పది సంవత్సరాల క్రితమే విధవరాలైపోయినట్లు కోర్టులో వాదించుంది. తన భర్త చనిపోయినట్లు ఖాయం చేయమంది. తాను విధవరాలుగా ప్రకటించమంది.

అయితే, ఆవిడ పాచిక పారలేదు. ప్లాను వీగిపోయింది. కోర్టు అందుకు ఒప్పుకోలేదు. నీవు సుమంగళివి సుమా! అని అన్నాడు న్యాయమూర్తి. అంతే కాదు నీకు మెడిసిన్‌లో వచ్చిన సీటు కూడా పోయిందన్నాడు.

ఎ.పి.నాథ్.